

[Christophersen.]

bistand fra venstre. Hvis regeringen den dag i morgen eller om en uge eller om tre måneder kommer til samme erkendelse, så deltager vi gerne i et fornuftigt samarbejde herom, men vi har ikke noget ønske om at påtage os et politisk medansvar for den svage og utilstrækkelige politik, som indtil nu er lagt frem. Den må regeringen, og hvem den ellers kan samle om sig – i de seneste dage synes det at være et forholdsvis beskedent antal medlemmer af folketinget – bære ansvaret for og tage konsekvenserne af.

Jeg kunne forstå, at hr. Kjeld Olesens opfattelse af begrebet samarbejde i løbet af de seneste døgn har undergået en vis ændring, men det er jo altid rart, når der på den måde selv på det mere beskedne plan opnås fremskridt i folketinget.

Til de ting, jeg nu har talt om, bør så føjes endnu en række, for en koncentreret indsats over for vanskelighederne har jo kun mening, hvis der samtidig føres en politik på lidt længere sigt med det formål at videreføre en snering og at give befolkningen bedre sociale, erhvervsmæssige vilkår, og jeg vil godt nævne et par ting, som jeg egentlig tror burde have vores alles interesse.

Statsministeren ytrer sig jo om mangt og meget i åbningstalen, og der er ikke lejlighed til at komme ind på det alt sammen. Det meste af det vil jo også præge folketingsarbejdet i de kommende måneder, men om nogle af de vigtigere ting synes jeg at statsministeren sagde for lidt.

Han talte om udgiftspolitikken, og han sagde om den og om regeringens holdning til den, at vi har accepteret, at der ikke i den nuværende situation sker en udvidelse af de opgaver, den offentlige sektor skal løse. Man må jo sige, at det var en udtalelse med et begrænset perspektiv, for hvordan man nu end ser på den offentlige sektors rolle, så er det jo klart, der er mange problemer, som burde løses inden for det område. Hvad er der blevet af PP II-redegørelsens krav om reformer og omlægninger, om en anden holdning til gratisprincippet, til serviceniveauet osv.? Hvordan skal vi se på det totale niveau for de offentlige udgifter? Hvordan skal vi se på den vældige automatik, vi efterhånden har fået indbygget i store udgiftsposter, hvor der, uanset om man kan lide det eller ej, uanset hvad man her i folketinget vil eller ikke vil, sker automatiske

reguleringer i kraft af lønstigninger og i kraft af prisstigninger osv., den automatik, som mere og mere berører dette folketing kontrollen med udgiftsudviklingen? Det havde været nyttigt at få holdninger og synspunkter frem om dette.

Jeg kan sige, at det er ting, som mit parti i lovgivningsarbejdet og ved fremsættelse af lovforslag vil beskæftige sig med. Der er jo ikke nogen, der kan være i tvivl om, hvad der er vores holdning til det, nemlig at det totale niveau og den mangel på smidighed, som præger systemet, må ændres. Niveaulet må være lavere, smidigheden må være større. I fællesskab vil disse to ting kunne afbalancere hinanden, man vil, som det meget godt er udtrykt af det radikale venstre, kunne få de samme ydelser for færre penge.

Statsministerens ord om skattepolitikken var også beskedne. Jeg kan forstå, at regeringen nu afventer et udvalgsarbejde. Man kunne sige, at det kunne den så have gjort allerede sidste år. Da afventede den det ikke, da kom den med sit forslag. Men vel, nu lader den så de større reformtanker ligge, og det kan jeg egentlig godt beklage, for det er ikke bare spørgsmålet om, hvordan man forenkler vores skattesystem, vi skal tage stilling til. Der er jo også her andre vigtige problemer, som man godt kunne løse. Jeg ser helt væk fra niveauet, for det er klart, at det hænger sammen med, hvor store midler det offentlige skal bruge, men der er jo på mange områder i vores skattesystem behov for fornuftige reformer, behov for f. eks. en forenklet opkrævning. Mit parti vil fremlægge forslag om, hvordan man nu får fjernet opkrævningen af kildeskatten fra de 200.000–250.000 selvstændige virksomheder og samlet den i pengeinstitutterne. Vi har hele problemet omkring sammenfaldet af skat og sociale ydelser. Også det er dog et vigtigt problem, men vi hører ikke noget om, hvordan regeringen tænker sig det løst.

Og så har vi endelig på en lang række områder et behov for ændringer, reguleringer, af skattniveauet eller det bagvedliggende system. Jeg kan sige, at mit parti vil komme med en række forslag, som tager sigte på den faste beskatning, på indførelse af kontantvurderingsprincippet. Vi stiller en række forslag til ændringer og forbedringer af virksomhedernes skattemæssige forhold. Og som bekendt er der jo også i forbindelse med de boligdrøftelser, som hr. Kjeld Olesen omtalte – hvor jeg